

գիտական մի շնորհիվ ծանցի պատ. Կար-
գալեր Մանուկյանին:

Օտանեան և ուրիշ Տէրութեանց դրո-
շակներ, ճորտ լուսավարութիւն, արեւե-
տական հոգի և զինուորական նուագա-
ծութիւն: Հայ և օտարազգի բարեմիտ
պատուաւոր ընտանիք, գորած էին նըս-
տարաններն ու թիկնաթիւններն և համ-
ապագային խուճապաւ ընտանիքներն մե-
ծաւ մասամբ մնացած էր սոսիք վրայ:

Հանդիսականաց խանդը ու աւելին
անկարարացիներ էր, մասնաւոր երբ երե-
ւեցաւ վիճակի Կեր. Ս. Աւանդորդն բազ-
մած չըզի կարգին մէջ. դէն ունենալով
Մեծ. Տեալը Բարթիկ Նաշապետեան և
Մ. Բերկեմեճեան, առեւտրական Ընկե-
րութեան և անդամ Տեալի Ժողովը, որք
ամենաւտն արտադրողական փառքանաց
համաձայն հրապարակ գնացած էին առ
Ն. Սրբապետին:

Ի հանդիսականացի զիստ առաւ կառ-
քը, զոր փութացին շրջապատը Մեծ.
Տեալը Յովհաննէս Պաշտօնեան, առեւտ-
րական ընկերութեան, Առաքել Պէրպե-
տեան, անդամ Տեալի Ժողովը, և այլ պատ-
ուաւոր ազգային: Երբ իրենց իսկ ձեռ-
քը կը մատուցանէին պատշաճ մեծա-
րանքն առ Ն. Սրբապետին:

Ի պատիւ Ն. Սրբապետեան ազին-
քերտապարտաց խուճա մ'ապագին երկու
ընտանիքները երգեր երգեց ընկերու-
թեամբ նուագաւորութեան Ս. Աւանդորդ
Հայուն շնորհակալութիւնն յայտնեալ առ ար-
անի և և կարգը մեկնեցաւ դէպի լոյն
փողոցն Աւանդորդարարին, երբ կը շնչեր
խախտական քայլերէն:

Ն. Ս. ԱՎԱՆԴՈՐԴ

Ս. ԱՎԱՆԴՈՐԻ ՎԱՆԲ

Մինչ, 7 Յունիս

Ամսոյ 2ին յետ միջօրէի Ս. Ղա-
զարու կամ Թարգմանաց վանքի զը-
նացիք մի քանի յարգելի բարեկա-
մաց հետ, շանապարհեան ինչոյ Մշոյ
արեւելադարձուն և և կը բարեց դա-
տի վեր և դաւիթար ժայռատ տեղիքէ,
ձորքէ և սեպագան քարերով մէկն:
Այս ուղիով ձիով ճամբարութիւնն ե-
լիք ոչ անհարկն բայց վերին աստի-
ճանին դժուարեւ. քաջակողարուն և
զերեւին և հետեւին. արաքէ. իր. քա-
լինք քրտնաթոր, ուրախ ու զուարթ,
նա մասնաւոր ճամբարութիւնն մի
առաւել ևս հիշատակ և ուրախութիւն
լինի, երբ անկեղծ և գաղափարակից
ընկերաց անմեղ և զուարթիկ խառն-
ցութեամբ համակուին է: Կանցնիւնք
ուրեք ուրեք այգիներէ, թաւուներէ
և դաւադարի վայրերէ: Բնութիւնն
չէ մուռցած իւր գեղեցկութիւնն ըն-
տիր բաժնի մը պարգեւելու Ս. Ղա-
զարու փառաց յետեւորուն: Ամեն տեղ
զմուռած կը տեսնենք արնայարմար
և անուշադուր ծաղիկներով: Չեփեւ-
դարմանալի միջին ինն ստալով մեր
զիւղից վայրէն հով և զով կընծային
մեր խոնկալ անուշադուր կը ծծենք
լիւթթը և անպար: Ոչ նուազ ուշա-
գրաւ են նաեւ սառնաւոր և վիճառ աղ-
բերակունքն՝ որ դարարեք զարար-
եալ ամալկոտ կուսի մը նման կամա
ցուլ մը դժգոյսով դէպի դաւիթար
կը վազեն որդապատու. բուրն անուշ
և բարեհամ զի միասնաբ. իսկ՝ որչափ
որ կամիս. Այս հիանալի տեսարան-
ներու հետ աւելցնելով թխնոց դա-
րայիցիներն ու ճրճուրդներն ուրեւորի
խեղճ և միտքը կը յայտնաբերէ, Հոս
եղեկն ճանդերն իւր երգը կ'որոշէ ա-
ղաւ և անուշ: Հոն կարգուր՝ քարի մը
տակ թաղած կ'երգէ կերկրուն և
ընդհատ ընդհատ, և ես ինչ դիտեմ,
տեսածին դիւթական և անկարա-
գրելի և և սուր զրկներու կարօտ,
բնութեան քանցելիքներն և երեւոյթ-
ները գրելու գգաւուն և խանդավառ:

Հոգեւ և մտաց այս յոյզալ վիճակի
մէջ լընան կատարան հասած երբ, երբ
արդէն ժամն ալ 11½ է, և վաղը
մենէ հաղի բաւորը ժամաւ հետեւ
կը դառնա Ս. Ղա. Մշոյ դայուն աստի
կը տեսնուի իւր անդրադիւթեանը, որ
այնքան գեղեցիկ և դմալիկ է, մա-
նաւանդ երեկոյան և առաւօտեան
պահուն: Հունձերը՝ ծնկալաւի բարձ-
րացած՝ երբ հոյժը փայլէ իսկ փայլ, ծո-
փու նման կը տեսնուին այնձեւ: Մեղ-
քոյ և Նիքարայի գետերն երկուստեք
դաւադին մեծ շուրջ կ'ընծային իւրեանց
օղակաւուն ու որդապատու ընթացը-
վին: Ելիք անստորիկ ըստ մը կայ,
այն ալ մեր հայ զիւղարարն են որ ծա-
ուերն զուրկ լինելով բնութեան այս
գեղեցկութեան մէջ անհանդի երե-
ւոյթի մը իր թողորմ դիտողի վրայ, և
այս յառաջ կուգայ զիւղացուց ան-
հաշակ լինելն որ անտարբեր են բը-
նականին հետ զարեւատականն ևս
վայելի:

Վանքը հասած ենք: Մեր հարց
բարեպաշտութեան վրայ նուիրալարի
լիւթողներն՝ դրեմներն զարմարիկ
խաղաղ պահուն կ'երեւին վիճակաւ
և հակադարձ, դարերէ ի վեր սիրու-
նով Մշոյ աշխարհին իւրեանց հովանին
ու պահպանութիւնը, կրօնն ու աղ-
գութիւնը, Միջառաք հիւրանկալու-
թիւնն մը կը դարձնէր այն փառաց վա-
նահայր Կեր. Տ. Յովհաննէս Մ. Վար-
դապետ Մուրաթեանէ, որ իւր պաշ-
տոնի մէջ պարտաւորեալ և վանուց
յառաջակցութեան ու շնորհիւ
խոնկաւան աշխատող հեղափոխող անձ-
նաւորութիւնն է: Սոյն վանքը զբո-
րազարար նիւթական անձեւի վիճակ

մը ունենալով, վարժարան մը պահե-
լու անկարող կը գտնուի: Մի քանի
տարի յառաջ Պրոյս Սերուտաւորաց
ընկերութեան կողմանէ երկրադործա-
կան վարժարան մը կը բացուի այստեղ,
սակարն հարկաւոր ոսկիներ ի զուր
ծախարակէ անդին արդիւնք մը չու-
նենար, և երկրագործ ու առեւտր. Պ.
Գարբիշեան, իւր պաշտոնին անդի-
տակ և լիքուն, մեր գիւղացի երե-
րադործներէն առաւելութեան մը յու-
նենալէն ի դատ, նոյն ընկերութեան
մեծամեծ ծախուց պատճառ կը լինի:
Կեր. Հայր Մուրաթեանն կը պատմէ
թէ 8 հաւա արծիւն սերմնալով փոխա-
րէն 60 արծիւ արծիւն յառաջ կուգայ:
700 զրկի տոյիս սերմը ցանելով միայն
150 զրկի չափ արդիւնք մը ձեռնը կը
բերուի: Առեւտր. իմ, ինչ գեղեցիկ
մասնաւորութիւնն է: Յետ բաւական
երկար խոսակցութեան, ներքը ծաւ-
րացաւ մեր աչաց, և խոնկալ ան-
դաւն հանգիստ պահանջեցին, քը-
նացանք: Մէկ մ'ալ արթնարան է և
զանգալները կը շնչեն տիրանուագ
և մեղամաղթի, որ այնքան և արնայից
վայրերու մէջ զորեղագէտ կ'աղաչեն
հաւատացեալի մը հոգեւոր ու մտաց,
և զայնուպէս, և հոգեւոր վերաբերի
Երկրին պատնայով յանձնաւորեան
կը սաւառնի գերծ աշխարհային վա-
րաբար մեղուկութիւններ և տախնալ-
ներէ: Երեկոցին ինչպէս յուսն և յիւր-
կապաւորութիւնն այն արագան վայրին,
ուր արեւնայ և աղօթեցին, ուր գը-
րեցին ու իմաստասիրեցին, ուր ճար-
արախօսեցին և քարոզեցին զան-
կանց, և Խորնային, Մամբրէ վեր-
ձանոյ, Գաւիթ անաղթ Տէրեւան-
ցին, հապա, հայրէ Հայ Իսկուրութեան
մեծն և քանչիւն Մարգար, այո՛,
սորա ամենքն ալ այս երեւոյն ծնան,
այս օգէն ծծեցին և այս յուրէն ար-
բին, և իրենց մարմնական մնացորդ
Ս. Ղազարու վանուց օրհնալ հոգին
աւանդեցին ու ցարդ Երեկոցուլ ա-
րեւելեան կողմը դիւրեգմանին կը տես-
նուի, որոց վրայ բարձրացած դա-
րաւոր մահաբանանման անաղիկ խա-
չերն՝ յորոց ոմանդ գծադրաբար ժա-
մանակի աւերիչ ճիւղաներէն դերծ չն
մնացած, իրենց վիճ և պատմական
դիւթքն այցելուաց ուշադրութիւնը
իրենց կը դառնան:

Տապանադարձու և խաղաբարձու
վրայ հետեւեալ արձանագրութիւնն
ընդ կը կարգանք զոր հաղութեամբ
ընդ օրհնակելով կարգաւ հոս կը շնչենք
ի վայրէս ընկերացողաց:

Ա. Ինձ ՇՂԳ կանգնեցաւ խաչս ի
բարեխառնութիւն Ստեփ. ձմեռան նըս-
ջեցելով ի Կրիստոս յիշեցը:

Բ. Ինձ ՇՂԳ կանգնեցաւ խաչս ի
բարեխառնութիւն Տեալի Գաւիթի
անաղթ Փիլիսոփայի յիշեցը ի Կրիս-
տոս աղանք, զմիտեցալ Կեր. Տ. Ղա-
զարու յիշեցը:

Գ. Պրոյս վարդապետ հանգուցեալ
ի Կրիստոս Յիսուս: Վիք թուական
Բ. Ինձ ՇՂԳ կանգնեցաւ խաչս և
նորոգեցաւ Սուրբ Առաքելալքս Սուր-
ուած որորմի աշխատաւորաց, Տէր
Ղազար Ա. և Տէր Ստեփաննոսի...

Հնդկերորդ և վեցերորդ խաղա-
րով գերեզմանները՝ որ ունէ արձա-
նագրութիւնն մը չունին, և լիքուն
եղծուած են, աւանդութեամբ կը
կարծուի թէ Մովսէս Խորնայեցուն և
Մամբրէ վերանաղիկն են:

Բ. Ինձ ՈՍԹ թուում վարդապետ
հանգուցեալ ի Կրիստոս Յիսուս ի Տէր
մեր:

Բ. Ի թուականութեան Հայոց ՇՂ
կանգ... մնացեալն եղծուած:

Բ. Ինձ ՈՍԹ, ես իսպիկ որ յիսայ
կանգնեցի ի փրկութիւն հոգեւոր իմաց
և ճնողաց իմաց յիշեցը ի Կրիստոս
աղանք:

Իսկ եկեղեցու հիւսիսային կողմը
ինչպէս կը կարծուի Ստեփան և համա-
գրապ Մամբրէեան լիլանաց գերեզ-
մանքն են որոց միակտեղ և սեւ տա-
պանադարձուր մետ երկու մեթր երկա-
րութիւն ունին: Բայց սոցանէ նշա-
նաւոր և նաեւ եկեղեցու խորանի
դուռն որ համակ ան եղծուած չին-
ուած է և ոյր վրայ քանդակուած կան
աւերիւն, վաղոր, յովարի, ճիւղերի,
հմու և այլ և այլ հնդեանց և թու-
նոց պատկերներն ու նկարներ, և իւր
հնուութիւնն յով թանկալի են:

Սոյնպէս ուրեմն այսպիսի երեւելի
և հոյակապ անձնաւորութեանց նուիր-
ալարն որ այնքան չին ու պայծառ
էր, այսօր տուտի պատկերն կը շնչեն
կայացէ իր անցելոյն փառացն ու յի-
շատական, դրականութեան և դպրու-
թեան:

Ո՞վ Սր. Հարց երանելիք, հանգ-
նեցէ ի հանգիստն յաւիտեան, Խուր
որոց բովանդակ կենանք բարեւ
և օրհնութիւն եղաւ Հայութեան, ելիք
անկարող ենք Ձեզ նման անմահնե-
րուն ի յիշատակ կարծողներ կանգնե-
ցնելու, զարե ի դար դպարուն Հայ
սրբորն Ձեր մահնաւոր արձաններն
են, զորս լը զորեւ անորոց ժաման-
կը եղծեցին: Մնալք բարեաւ, սուրբ
վայրեր, հոգեր և քարեր, կը մեկնինք
կրկին դէպ ի Սուշ, որ մէկուկէս ժամ
հեռաւորութիւն ունի վանքէն:

ԲԺԺԿԱԿԱՆ

ԴԵՂԱՐԱՆԻ ԳԻՏԵԼԻՔ

Դեղաբանութիւնը տարալոյս չիս
որ մեծ յառաջդիմութիւնն արած է այժմ՝ դե-
շուկէ թուոյն զգալի յաւելումն և նոցա
օգտակարութեան ընդարձակումը, այսու
հանգեք մը յառաջդիմութիւնն չը հաւա-
սարիք թվուեցան զանազան մասանց ը-
րած յառաջդիմութեան: Հիւանդ մը դար-
մանը բժշկութեան նախնական և վեր-
նական գործը լինելով, զարմանալի պիտի
թուի բազմալ թէ ինչպէս դեղաբանու-
թիւնը նոյնացած չէ յառաջդիմած որքան
բժշկութեան միւս միւղեր, զոր օրինակ
ընթացնութեան, անտարաբանութիւնը, և
այն, և այն Պատմաբաններ՝ որք զանա-
զան են և գրեթէ անյայտելի՝ ուսու-
նալորութիւնն երկուստեան համար կըր-
նան բաժնուի թիւրուի կարգի, չեղերն եւ
արտաբան:

Երբեք պատճառաւ վրայ չեւր ուղեր
խառն, զի կը պատահին զուտ տեսական
բժշկութեան, և թէ եւ բժշկաց անհուն
նիւթ կ'ընծային խորհրդածութեան, ար-
տաբանութեան և երաժշտութեան, ամփոփ
այս օրինակ ժողովրդական գըր-
ուածքի մը մէջ ոչ տեղ կրնան ունենալ
և ոչ օգտակարութիւն:

Արեւելի պատմաբաններն յառաջ պի-
տի բերեմ միայն մին, երախաւորութիւնը
(արեւելեան): Տալաւին մինչ 50 տա-
րի առաջ, սովորութիւնն էր արեւելե
անի սրտի, Թուրքի, աղեան հիւանդու-
թեանց, ինչպէս նաեւ կարմիրտի, թի-
ֆոյի, ծաղիկ և այլ բազմաբան հիւան-
դութեանց բրեւ դարման Ո՞վ կը համար-
մանք յայնչամ այն դարձեալ օգտա-
կարութեանը դէմ ձայն բարձրացնէ կամ
կասկած յայտնի՝ առանց եւթարկուելու
աւելի կամ նուազ իրաւ ընթացաւոր-
ութեանց: Արեւելք քանի՞ ծեր հիւանդաց
ման տնիկտարիկ եղած, և քանի՞ մա-
տաղաւթ մանկունք կանխապէս գերեզման
իլած են՝ արեւելեան դարձեալ արեւելե
դարձար գործածութեան, առաջինը
հանդարտութեամբ մանք զմահուրեւով,
իսկ վերջինը մինչեւ յետին շուրջ մաքա-
նելով մահուան դէմ: Բարեպաշտութիւն
ի շնորհ վերին քաղաքը դարձեալ բժշկական
յառաջդիմութեան՝ այսօր այն չարիքն
անհետացած է, և ինչպէս որ մաթեմա-
թիկական ճշգրտութեամբ ամենին թուա-
ւոր են դեղեր կարող ենք գործածել իւրեւ
դարման հիւանդութեանց, նոյնպէս ալ
կրնանք օգտագործել իւրեւրէն նկատու
թիւթեան տեսելով, ուղիղ երախաւոր-
ութեան մը յանգել թէ հիւանդին արեւ-
անիկ օրհնէ թէ ոչ, և ըստ այնմ
գործել: Եւ ինչպէս որ բժիշկը մը մեծ քա-
նակութեամբ թուաւոր դեղ գործածե-
լով հիւանդին վնասութիւն և կամ նորս
մահուան պատճառ լինելուն համար յա-
նուր և դատաւարութիւն է, նոյնպէս ե-
թէ այսօր բժիշկը մը օգտագործուած յա-
նուր և կամ այն երկու չարիքներն
բարեպաշտութեամբ իւրեւրէն անաղիկ
ի վարկէն մահուանը մը հարկ չե-
ղած ժամանակ արեւելեան լիլան կամ
մահ պատճառն է, կը դատաւարութիւնը
բժշկական գիտութեան յանցարար և պա-
տասխանատու հետեւութեան, եթէ մի-
շեւ իսկ զարգացան օրհնէ անտես առ-
նէ զայս մեղադարարութիւնն Պէտք է սա-
կայն մտնել որ դեղաբանութիւնն եւս
անցելով մէջ մեծ և օգտակար մասնաւոր-
ութիւններ մտնուցած է, և այժմ առաւել
քան երբեք պայծառ ապագայ մը կը խոս-
տանայ: Աւելորդ կը համարուի մանրամա-
նորէ յառաջ բերել հիւանդութիւններ,
որոնք երեւոյր աղեցեղութեան ներքեւ
անհետացած են, ինչպէս ձիւն արեգա-
կան ճառագայթիչ ներքեւ: Բաւ կը հա-
մարձ օրինակ մը միայն յիշել ի մասին
դեղերից պաշտպանութեան և բուժիչ
հանգանակ:

Սուրբ (Scurvy) կոչուած հիւանդու-
թիւնն որ դար մ'առաջ տակալի կոտո-
րածներ կ'ընէր, մասնաւոր երկար ժամ-
բորուութեանց մէջ, այսօր կրնանք ըսել թէ
անհետ եղած է: Իր վարդապետ անտանք
էին՝ նիւթաբաններ, ոտից վրայ հաղի
կարեալ կանգնելու չափ ուժաւորու-
թիւն, լիլաներու ուռեցը, կակղութիւն և
արիւնի, բերնի մէջ մեծ կամ փոքր վեր-
քեր, արեւան հոտուն արմիքի տակ կամ
մութեւն մէջ, ինչպէս նաեւ ներքին գոր-
ծարանաց մէջ, զորոյնսկ թուրքերու, աղ-
եան, և եւր, ոտից եւ ձեռք ուռեցումն,
և յաւաթ՝ եթէ հիւանդը բաւական եր-
կար ապրի կուրծքի և որովայնի մէջ ջրոյ
հաւաքումն: Զորաց և նաւատեսաց մէջ
այն հիւանդութեան ըրած կոտորածներն
այնքան տակալի էին որ երբեմն հիւան-
մանաբ կ'ստիպուէին՝ չարիքներ վերա-
դարձնել իրենց խուճը կոտորածին վեր-
ով տալու կամ մեղադրող սեղ ու բնիւր առ-
նելու համար: Սոյնպէս (4) 1780 թ. ծովա-
կալ կէտի տեսնելով որ զորաց երկու
հազարէն աւելին հիւանդութեան թուր-
ւած էին, սովորուեցաւ Անգղիա վերա-
դարձնել իւր նաւատեսացին: Այս անգ
սովորաբար յառաջ կուգայ յարմար եւ
թարմ բուսեղենաց օգտակարութեան և եր-
կար ժամանակ աղած միւս ու ձուկ ուռե-
լէ, հետեւապէս՝ ստիպել զերծ միայն
համար կերակրել միջ մասը պէտք է լի-
նէ բուսեղեն և միւղեղեն, ինչպէս օգտ-
նախնամը, ծաղկաւազար, կապուի, քո-
նարիկ, ձափաղան, լեմոն, խաղող, և եւ
երկար ճամփորդութեանց մէջ, ինչպէս կը
պատահէր անկից յիսուն կամ աւելի տա-
րիներ յառաջ, կարելի չէր այսպիսի խառ-
նած մը պատրաստել համապատասխան
մեծ բանակում և նաւատորմաց համար,
և ահա յայնչամ զորք իւրաքանչիւր պաշ-
տան ի դործ դնել թէ՛ անձն հիւանդու-
թիւնէ զերծ պահելու և թէ՛ քայն զար-
մանելու համար:

Սուրբ (Scurvy) կոչուած հիւանդու-
թիւնն որ դար մ'առաջ տակալի կոտո-
րածներ կ'ընէր, մասնաւոր երկար ժամ-
բորուութեանց մէջ, այսօր կրնանք ըսել թէ
անհետ եղած է: Իր վարդապետ անտանք
էին՝ նիւթաբաններ, ոտից վրայ հաղի
կարեալ կանգնելու չափ ուժաւորու-
թիւն, լիլաներու ուռեցը, կակղութիւն և
արիւնի, բերնի մէջ մեծ կամ փոքր վեր-
քեր, արեւան հոտուն արմիքի տակ կամ
մութեւն մէջ, ինչպէս նաեւ ներքին գոր-
ծարանաց մէջ, զորոյնսկ թուրքերու, աղ-
եան, և եւր, ոտից եւ ձեռք ուռեցումն,
և յաւաթ՝ եթէ հիւանդը բաւական եր-
կար ապրի կուրծքի և որովայնի մէջ ջրոյ
հաւաքումն: Զորաց և նաւատեսաց մէջ
այն հիւանդութեան ըրած կոտորածներն
այնքան տակալի էին որ երբեմն հիւան-
մանաբ կ'ստիպուէին՝ չարիքներ վերա-
դարձնել իրենց խուճը կոտորածին վեր-
ով տալու կամ մեղադրող սեղ ու բնիւր առ-
նելու համար: Սոյնպէս (4) 1780 թ. ծովա-
կալ կէտի տեսնելով որ զորաց երկու
հազարէն աւելին հիւանդութեան թուր-
ւած էին, սովորուեցաւ Անգղիա վերա-
դարձնել իւր նաւատեսացին: Այս անգ
սովորաբար յառաջ կուգայ յարմար եւ
թարմ բուսեղենաց օգտակարութեան և եր-
կար ժամանակ աղած միւս ու ձուկ ուռե-
լէ, հետեւապէս՝ ստիպել զերծ միայն
համար կերակրել միջ մասը պէտք է լի-
նէ բուսեղեն և միւղեղեն, ինչպէս օգտ-
նախնամը, ծաղկաւազար, կապուի, քո-
նարիկ, ձափաղան, լեմոն, խաղող, և եւ
երկար ճամփորդութեանց մէջ, ինչպէս կը
պատահէր անկից յիսուն կամ աւելի տա-
րիներ յառաջ, կարելի չէր այսպիսի խառ-
նած մը պատրաստել համապատասխան
մեծ բանակում և նաւատորմաց համար,
և ահա յայնչամ զորք իւրաքանչիւր պաշ-
տան ի դործ դնել թէ՛ անձն հիւանդու-
թիւնէ զերծ պահելու և թէ՛ քայն զար-
մանելու համար:

Սուրբ (Scurvy) կոչուած հիւանդու-
թիւնն որ դար մ'առաջ տակալի կոտո-
րածներ կ'ընէր, մասնաւոր երկար ժամ-
բորուութեանց մէջ, այսօր կրնանք ըսել թէ
անհետ եղած է: Իր վարդապետ անտանք
էին՝ նիւթաբաններ, ոտից վրայ հաղի
կարեալ կանգնելու չափ ուժաւորու-
թիւն, լիլաներու ուռեցը, կակղութիւն և
արիւնի, բերնի մէջ մեծ կամ փոքր վեր-
քեր, արեւան հոտուն արմիքի տակ կամ
մութեւն մէջ, ինչպէս նաեւ ներքին գոր-
ծարանաց մէջ, զորոյնսկ թուրքերու, աղ-
եան, և եւր, ոտից եւ ձեռք ուռեցումն,
և յաւաթ՝ եթէ հիւանդը բաւական եր-
կար ապրի կուրծքի և որովայնի մէջ ջրոյ
հաւաքումն: Զորաց և նաւատեսաց մէջ
այն հիւանդութեան ըրած կոտորածներն
այնքան տակալի էին որ երբեմն հիւան-
մանաբ կ'ստիպուէին՝ չարիքներ վերա-<

